

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

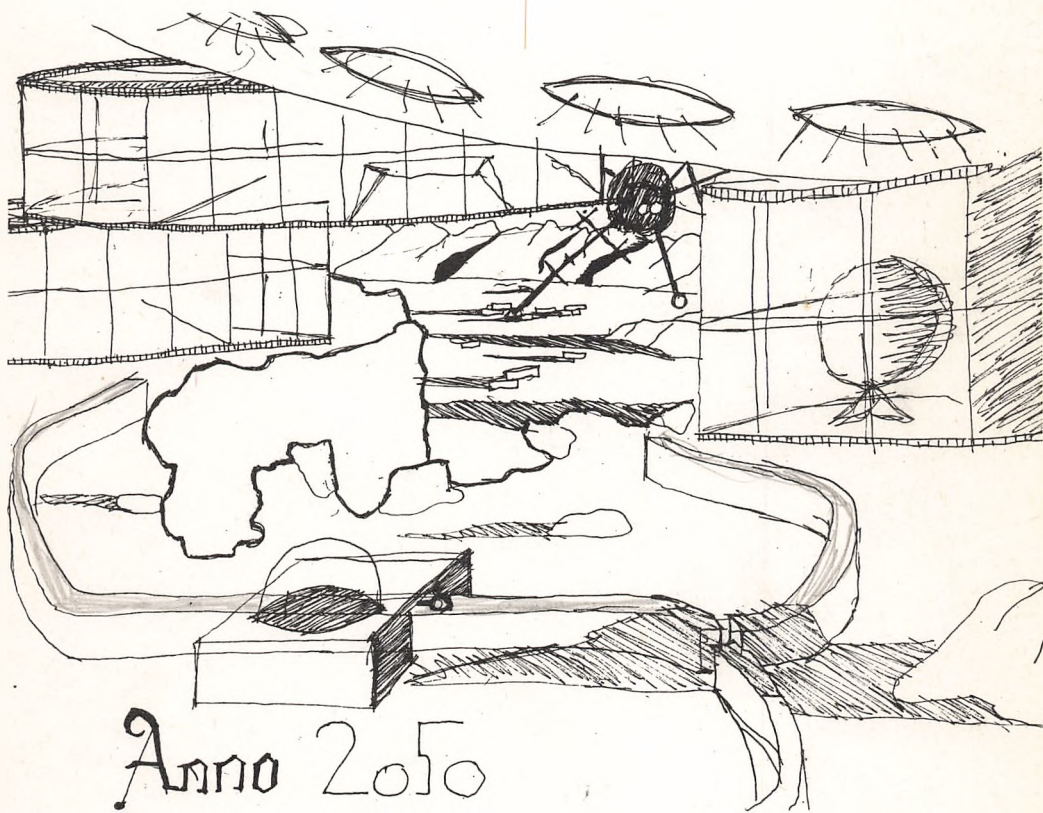
Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

forældrebladet

1967-68 april
5. årgang nr. 4

Å B E N T H U S

Skolen er åben for alle forældre
d. 18. april kl. 20 og igen
d. 16. maj kl. 20.

Der er intet fast program, men
alle lærerne er tilstede
til samtaler og til at
svare på evt. spørgsmål.

Her er øl og sodavand -
mød op og lad os få en god aften.

God Påske

B O L I G U G E N

Ideen med boligen som fælles emne for alle skolens klasser var glimrende valgt, da såvel børnenes skaberevner og fantasi som forældrenes ideer inden for et område i dagens debat på denne måde kom til fuld udnyttelse (og netop samarbejdet mellem forældre/børn er jo en af grundpillerne i vor skoles fundament).

Samtidig blev de enkelte klasser i flere tilfælde delt i flere grupper, således at der opstod enkelte grupper, hvor elever fra forskellige klasser deltog. Børnene var med til at foretage ekskursioner ind til hovedstaden sammen med forældre eller lærere, således at én gruppe, der havde fået tildelt opgaven om gamle køkkener, besøgte Nationalmuseet, en anden besøgte Frilandsmuseet, en tredje gruppe besøgte flere af vore store møbelforretninger for at se på nye møbler og møbleringsmuligheder.

Hver dag udkom en avis Bo 68, som eleverne selv redigerede med referater af dem selv fra de forskellige grupperes arbejde, og det var en fornøjelse at følge ungerne store iver og aktivitet ved udførelsen af deres opgaver.

Den sidste dag kronedes det hele med udstilling

af et gammelt køkken i 2. klasse - forskellige ting i 1. klasse - diverse huse i store modeller i børnehaveklassen - i tredje klasse en sketch - 4., 5. og 6. klasse havde forskellige arrangementer om husbyggeri og indendørsarkitektur m.m..

En tak skal lyde til alle lærere og forældre som var med til at løse opgaven perfekt.

Ole Nissen

Emneuge i børnehaveklassen

Vi begyndte så småt i børnehaveklassen ugen før emneugen at læse bøger om, hvordan man bor i andre lande og herhjemme og snakke om, hvordan vi selv boede. Når vi gik tur, talte vi om, hvilken slags huse de forskellige var, vi så på byggepladser og talte om, hvorfor byggeriet lå stille, fordi det var frost o.s.v. o.s.v..

Da ugen kom, fik børnene hver en stor køleskabsæske, (mange havde tegnet, hvordan deres hus skulle være - med gardiner i vinduerne, altankasser m.m.) der var en arbejdslyst uden lige. Alt hvad skolen ejede af papskærere og brødknive var i brug; det gik som lyn og torden - inden vi havde set os om, var de fire huse færdige og malede og beboerne

flyttet ind, men så fandt de ud af, at der skulle jo være møbler - og så blev det til butikker - og så skulle der være en vej, så efterhånden voksede der en by op.

Ind imellem tog vi ud og så på rækkehuse, det var nemlig meningen fra starten, at det skulle være et rækkehuskvarter, men ungerne var alt for individuelle til at tænke på ens huse.

Dagen efter var vi på besøg i et højhus, det var meget spændende, tænk at kunne se så langt. Under disse besøg stødte vi på begrebet "legegade", og vi gik straks hjem og lavede et skilt til vores vej. Der blev nu lidt snak om den sag, for nogle syntes, vi skulle bo ved en motorvej "vi bygger da bare en bro". Det endte nu med at det blev en hyggelig lille legegade. Hvad skulle byen nu hedde? Mange gode forslag, bl.a. junglebyen, men det passede jo ikke rigtig til husene. På landet - syntes en anden, det var straks bedre, men Bulderby, det blev enstemmigt vedtaget. Byen blev indviet med pandekagefest om fredagen.

Det var en dejlig uge, der var en herlig stemning i hele huset. Hvor meget bønehavebørnene mærkede den stemning, ved jeg ikke. Dem der havde større søskende fornemmede det mere end de andre, skønt vi læste vores avis hver dag.

Den dag vi holdt udstilling var ingen succes for vores vedkommende, det var for voldsomt, børnene

sad forskræmt i deres huse eller kom hen i køkkenkrogen og spurgte, om alle de mennesker ikke snart gik.

Hvad fik børnehaven egentlig ud af det? Mange forskellige nye begreber, men det mest håndgribelige og væsentligste efter min mening var alt det sociale, der skete mellem børnene. Der var ingen, der forgæves bad om hjælp, selv de børn, der havde ligget med skoldkopper til den sidste dag, fik lavet et hus, fordi de andre hjalp.

Det var en dejlig uge - bestemt værd at gentage.

Lene

1. klasse. Boligen i "gamle dage".

Vi startede med et besøg på Frilandsmuseet, hvor hver havde deres bestemte opgave at koncentrere sig om; det kunne være f.eks. farver, lys, opvarmning, sovesteder, pynt på væggene o.a.. Hjemme blev skitserne overført til arbejdsmappen.

Klasseværelset fungerede som et veritabelt arbejdende værksted, - alt skulle fremstilles som i "gamle dage": Vi støbte lys, bagte rugbrød, snittede skeer, lavede halmuroer og halmkors - og ind-

imellem omdannedes den ene halvdel af klassen til en bondestue fra gamle dage. Et skab blev malet, en alkove sømmet fast til væggen, en tallerkenrække slået op, tallerkener dekoreret i gammel stil m.m.. Der var travlhed.

I slutningen af ugen arrangerede vi desuden borde med udstillingsgenstande - dels medbragt hjemme-fra (skolebøger og andre bøger fra gamle dage, lysestager, duge, sengetøj, sjaler, dukker, nipse-nåle, køkkenting m.m.) - dels fra Meylings samling på Espergårde skole (mange forskellige former for lys m.m.). Før vi vidste af det, blev det en ret imponerende udstilling ! På fremvisningsdagen legede vi "bo i gamle dage", hentede vand ved brønden, fodrede dyr, spiste af samme fad og bar spande ved hjælp af et gammelt åg. - En travl og dejlig uge, der sent vil glemmes.

Kirsten

Bo - 68 i 2. klasse.

2. klasse havde forud for emneugen "bo 68" arbejdet med "mad" og "vand", så det lå ligefor, at vi valgte "køkkenet" som vores del af helheden.

Det blev en spændende og hæsblæsende uge.

6

Det var ikke vores mors velkendte køkken med alle dets moderne bekvemmeligheder, knapper og kontakter, men vores oldemors køkken, vi tog fat på.

Hvordan var der? Hvor lavede hun mad? På hvad? I hvad? Med hvad? Hvad med vand? Og lys?

Vi startede med en tur til Nationalmuseet for at se på køkkenstuer. I 1650 var køkkenet mindsandten inde i selve skorstenen - lys og luft kom højt oppe fra hullet i skorstenen! Vi så og tegnede husgeråd, lamper og møbler.

Nu havde vi lidt baggrund for interviews med vores respektige ældste familiemedlemmer - den indsamlede viden bragtes med på klassen. Og så gik vi i gang med at lave den ene halvdel af 2. klasse-rummet om til oldemors køkken-stue.

Åbent ildsted, bilæggerovn, møbler, alkove med sengehalm og forhæng, tællelampe, pyntetallerkner, træsleve, smørkærne, manglebrædt o.s.v. lavede vi selv. Vi tog gamle ting med hjemmefra: kaffemølle, kobbertøj, ikke-rustfri knive, som skulle pudses med noget "knivpulver" (der endnu kan købes i Helsingør!) hakkebrædt +-kniv, potter og pander og grej.

Men køkkenet skulle også fungere: vi bagte oldemors hvedekage, kærnede smør, malede kaffe og bryggede den og drak den med kandis i, bagte gærpandekager, lavede finker (groft hakkede!), hvilede os i den snævre alkoves sengehalm, strøg tøj med "skorstens-

strygejern og - - - tiden gik alt for hurtigt, næste gang må vi have flere dage !

Der var 100% engagement hos børnene - hvor kan de arbejde de unger !

Har de også lært noget? Ja.

At gøre de ting, som man gjorde "dengang", var spændende - det kunne lugtes og smages, men har børnene egentlig forstået noget af oldemors hverdag?

Måske ikke - og alligevel - et snus, en fornemmelse af "dengang" og "nu", tror vi har følt, selvom det trølsomme ikke nåede at mærkes på vores egen krop.-

Det var dejligt at føle forældrene bakke det hele så fint op både ved at låne os ting og ved at være børnenes behjælpelige med den lidt vanskelige opgave at interviewe de forskellige bedsteførelde!

Den lykkelige forening af arbejde - samarbejde - leg var vel det mest slående og mest inspirerende ved featureugen. Det må gentages !

Gerda

Slum i Helsingør - 3. klasse

Når man hører om slum tænker man vel som oftest på storbyer, men vi fik et meget klart og uhyggeligt billede af begrebet slum ved at gå en tur i Helsingør. Vi var inde i 4 lejligheder, og en meget væsentlig ting ved denne tur var, at vi fik snakket med de mennesker, som boede i disse lejligheder. Jeg behøver vel næppe at fortælle, at det gjorde stort indtryk på ungerne, ja også på mig, man kender slum, men ved alligevel ikke at det er der lige om hjørnet.

En båndoptagelse taget umiddelbart efter turen - Jens refererer. Det første sted vi skulle ind, kunne vi alligevel ikke komme ind, for de var syge. Det var en mand og en dreng, der boede der, men de var altså syge. Der var en lillebitte gård, hvor solen aldrig skinnede, børnene kunne kun lege på fortovet i Kongensgade.

Det næste sted, vi kom ind, boede en far, en mor og 4 børn, der var 2 $\frac{1}{2}$ værelse. Der, hvor børnene sov, var der uldtæpper for vinduet, for der var store huller i det, der var meget mørkt. Børnene var næsten aldrig hjemme, de var næsten altid på hospitalet, og så kom de på julemærkehjem, for moderen sagde, at hun kunne ikke få dem raske i den lejlighed. Vi var også ude og se deres W.C. - uh, det var så ulækkert, og der var 4 nej 5 familier

om et W.C. i gården.....

I Stjernegade var vi inde i en lille $1\frac{1}{2}$ værelses lejlighed. I den boede far, mor og 3 børn.

Mads fortæller: Lige da vi kom ind, kom vi ind i køkkenet, der stod en potte fuld af tis, og så kom vi ind i en stue, hvor der sad to mænd, så kom vi ind i et lille værelse, der sad to børn, de var helt blege, de så helt sløve ud, de sad bare og så ud af vinduet, der var slet ikke plads til at de kunne lege. Vi spurgte faderen om, hvorfor børnene ikke var i børnehaven, og så sagde han, at to forskellige opdragelser det skulle hans børn ikke have, for det var ikke godt for dem.

Vores næste besøg gjaldt en lejlighed i Gartnergade. Der boede en ældre dame i en 1 værelses lejlighed. Musen fortæller om besøget: Ja, hendes datter og svigersøn og 3 børn havde boet hos hende i tre måneder, for de havde ikke noget sted og bo, og damen sagde, at hun kunne ikke have dem gående på gaden, så hun var nødt til at have dem boende her hos sig. Den allermindste af børnene sov på bordet. Den dame var også syg, for der var så fodkoldt.

Sidste besøg var en tom lejlighed i Gartnergade. Den dame som skulle ind og bo i den var tilfældigvis nede og se på lejligheden.

llse giver referat....Jo, vi spurgte, hvorfor hun

var så glad for, at hun skulle bo her, og så sagde hun, at hun havde ikke noget andet sted at bo. Hun havde 2 børn, og hun havde boet hos mange forskellige mennesker, men nu havde hun et sted, der helt var hendes eget. Vi så også deres W.C., et lille bitte et som hun skulle dele med mange andre, men hun syntes, at det var så dejligt, at hun havde fået en lejlighed.

Mads refererer videre om slum. Hver gang man siger, nu skal det hus rives ned, så flytter folkene ud, så slår man brædder for vinduerne, men straks kommer der nogle andre mennesker, som ikke har noget sted at bo, så flytter de ind, og sådan bliver det ved. Når de bygger nye huse, kommer der folk fra helt andre steder ind og bor i dem, de mennesker har jo heller ikke råd til at betale så mange penge for at bo.

Grethe

3. klasse

Vi begyndte med at finde alle de ord vi kunne for noget, der er stablet op med det formål at rumme noget andet. Vi tog så ud alt, hvad der kunne kaldes boliger og delte igen dem op i forskellige slags. Ud af alle de grupper vi fandt, valgte vi så nogle, som vi ville beskæftige os med i løbet

af boligugen, bl.a. etagehuse og institutioner. Børnene valgte sig til et af emnerne.

Den gruppe, der havde etagehuse, skulle se dels det gamle og dels det nye byggeri på dette område. Ideen var at få ungerne til at se lidt mere af det, de vader rundt i til daglig, men som bare ikke er deres dagligdag. På den ene side de tilsyneladende så hyggelige bygninger i det gamle Helsingør, på den anden side de nye flotte der nu rejser sig i udkanten af byen.

Vi var så heldige at Grethe kunne sætte os i forbindelse med den helt rigtige mand, arkitekt Olaf Sørensen, der er kommunens mand hvad angår tilsyn med Helsingørs slum. Han tog ungerne og Grethe med ind bag de nydelige facader, de fik lejlighed til at snakke med nogle af de mennesker, der boede der, de fotograferede, og bagefter fortalte Olaf Sørensen dem lidt om de mennesker, der boede der, og hvorfor der i det hele taget bor mennesker sådanne steder. -

Den anden yderlighed var så det helt moderne etagehus, hvor det meste udendørs areal er lagt ud til parkeringspladser og græs, der ikke må betrædes, og hvor børn ikke må bruge elevatoren, så Jens fra 7de etage skal hentes, når han skal på W.C.. Apropos: det første holdets fotograf sagde, da de kom ind i det nye hus var: "Må jeg fotografere W.C.^{et}?" Fotografiet blev senere sat på en

planche overfor gård-lokummerne.

Den sidste dag spillede holdet et stykke om nogle børn, der er flyttet ud i noget moderne, men hurtigt opdager, at der ikke er plads til meget spræl der. Til sidst, da moderen på lo^{de} ikke gider hente én op at tisse, siger én af dem: "Det var nu rart, der hvor vi boede før, der var da W.C. i gården!"

Den gruppe, der havde institutioner, besøgte et alderdomshjem og et børnehjem, som netop havde bl.a. børn fra dårlige boligforhold. Det var en lidt for stor mundfuld til en uge - de kunne ikke nå at bearbejde indtryk og stof, - men det var absolut givende at kigge indenfor sådan nogle steder, der bare er begreber for os, og snakke med de mennesker, der bor der.

På alderdomshjemmet så vi de gamles P-fag - beskæftigelsesterapien - "leger I også med ler?" og snakkede med en ældre mand, der gav dem en stor pose bolcher og en sodavand !! Han kunne fortælle dem om De gamles By i København, hvor de gamle - da han var stor dreng - havde en fast tiggedag, torsdag, hvor de gik rundt i butikkerne og tiggede sig en enøre og en toøre. På den baggrund kunne vi jo nok forstå, at han var tilfreds. Han fortalte os, hvordan hans dag gik - og vi har aftalt, at han skal komme hen på skolen og besøge os en dag.

På børnehjemmet blev vi meget venligt modtaget. Ungerne var selvfølgelig generte, men vi havde taget nogle spil med, og snart var alle i gang med Snap og Skrabnæse og en lille smule snak. Børnene var hjemme på børnehjemmet, fordi de først skulle møde kl. 11 i skolen, og da de var gået, så vi hele børnehjemmet, og bagefter svarede lederen på vores spørgsmål. Der var stor forbavselse over hvor rart, der var - hvor lidt "børnehjemsagtigt" - et tåget begreb var blevet til noget mere håndgribeligt.

Barbara

Hvorfor nu emneuge?

Der er flere årsager til at vi i ugen umiddelbart før vinterferien suspenderede den normale timeplan og lod alle beskæftige sig udelukkende med ét emne, boligen.

Katalogiseret er emnet et o-fags-emne, og o-fagene er den del af undervisningsstoffet, som skal give børnene orientering om den verden, der omgiver dem og oplevelser af samme. O-fagene er også det område, hvor vi har størst metodisk kunnen til at differentiere undervisningen, -derfor kunne alle klasser, børnehaveklassen - 6. være med.

Vi bad i oplægget børnene om selv at vælge ud den detaile af hele emnet, de ville arbejde med. Det er særdeles motiverende at arbejde med emner, der interesserer én og rart at få tid og evt. hjælp hertil. Og det er snævert forbundet med vore bestræbelser for "at lære børnene at lære", at de begynder denne proces ved begyndelsen: at stille sig spørgsmål. Dette sidste er svært, men ikke uvigtigt. Utallige lærere har ofret enorm tid og mange bogforlag store summer på fremstilling af "arbejdsopgaver" etc. = spørgsmål, som eleverne skulle besvare, -altsammen vel bare en mere tiltalende form for overhøring.

Vi bad også børnene om at prøve i vid udstrækning at undgå ensidig brug af bøger. En stor del af børnenes arbejde i o-fagene bliver "studier i bøger" = referat af andre menneskers "studier i mar-ken". Det må nødvendigvis være sådan, men i nogle situationer vil børnene kunne få stærke, gode oplevelser og måske bedre orientering ved selv med alle sanser at lære der, hvor det virkelig foregår. Derfor denne opfordring.

Endelig fik børnene besked om at forelægge resultaterne af deres oplevelser og undersøgelser for alle os andre. Fremlæggelsesformen måtte de selv vælge, kun måtte de ikke fremlægge resultaterne som skriftlige rapporter. Dette var ment som en opfordring til at eksperimentere med andre udtryks-

midler end de almindeligst anvendte. Iøvrigt var den tilmålte tid til hele arbejdet så knap, at et omfattende rapportskriveri ville fylde forholdsvis meget, og børnenes arbejdsindsats ville forrykkes fra undersøgelser og studier til rapportskrivning.

Og hvordan gik det så?

Nu da emneugen er forbi er vi naturligvis en del erfaringer rigere. Vurderet som helhed må emneugen betegnes som gået godt, -men mange ting skal ændres, når vi næste gang lægger ud med noget lignende.

Hovedemnet skal igen være et af menneskers primære behov: vores mad, vores kontakt med andre mennesker, hvordan vi sikrer os mod ulykker og sygdom o.s.v.. Disse emner er i nogen grad kendt af børnene, fordi de er en del af børnene selv, og det giver mulighed for deltagelse på alle klasse- og udviklingstrin.

Tiden for arbejdet må forøges, -nok således, at emnet præsenteres i en form, der skal sigte mod at børnene får et vist overblik over det store emneområde. Dette kunne tænkes ske på 3 på hinanden følgende fredage umiddelbart forinden selve emneugen. Herved opnår vi forhåbentligt, at børnene har tilstrækkelige forudsætninger for at vælge delemne. Selve studie-tiden må også udvides, såle-

des at den kommer til at omfatte en week-end. Endelig må vi sprede børnenes forelæggelse af undersøgelser over et par dage, så det ikke - som denne gang - klumper sammen og bliver uoverskueligt og hektisk for børnene.

Vi har hos forældrene (naturligvis) og i mange firmaer og institutioner mødt velvilje og hjælpsomhed ved tilrettelæggelsen og gennemførelsen af ugen. Tak for det. Vi har også hos nogle firmaer mødt en del uvilje og mangel på forståelse for det væsentlige, at der åbnes mulighed for at skolebørn kommer tæt på livet uden for skolens mure.

Ib

Jeg var en af de forældre der blev inddraget i boligugen. Jeg arrangerede en tur i Københavns slum for "slumgruppen", fordi jeg gennem mit arbejde i Københavns kommunes familievejledning kender noget til elendige boligforhold og deres betydning.

Børnene var ude ved "Nokken" syd for Islands Brygge, på Christianshavn og på Vesterbro; undervejs spiste de frokost på mit kontor, hvor jeg fortalte dem lidt om, hvad dårlige boligforhold kan komme til at betyde for mennesker. Jeg tror min beretning var temmelig abstrakt for dem - dårlige nerver og kronisk underlivsbetændelse som er typiske

følger af fugtige, kolde lejligheder - siger dem ikke meget. Lidt mere nært bliver det, når man hører om børn, der har kronisk bronchitis, halslidelser og ørebetændelse, og børn der tilbringer deres halve liv på hospitaler. Børnene kan vel også fornemme, at det må være tragisk at blive revet væk fra forældrene og anbragt på en institution, fordi Mor ustandselig må indlægges, eller simpelthen fordi deres helbred ikke tillader dem at blive hjemme i de usunde forhold.

Det var heldigt, at den familievejleder der har Christianshavn som distrikt, netop var på kontoret da børnene kom. Hun fortalte dem lidt om de mennesker der bor i Christianshavns saneringsejendomme, om hvordan de kan have vanskeligt ved at tilpasse sig den lejlighed i Urbanplanen, de efter års ventetid har fået, og af og til vende tilbage til endnu dårligere forhold end dem, de startede fra. Hun fortalte om, hvordan man luner sig i et fællesskab midt i elendigheden, alle kender hinanden, og på de lune sommeraftener sætter man borde ned i gården, hvor man spiller kort og drikker øller.

Familievejlederen måtte fortælle børnene, hvordan lejlighederne ser ud indeni, for børnene så det kun udefra. Det var ærgerligt, for vi kunne let have skaffet dem adgang til nogle lejligheder. Det ville have givet dem langt større indtryk af

trange lejligheder, hvor der end ikke er plads til et bord, af lejligheder hvor man må kante sig ind gennem døren til børnekammeret hvor der lige kan være 4 køjesenge. Det ville have givet dem en fornemmelse af mørket og dysterheden, måske ville de have lagt mærke til, at det elektriske lys var tændt midt på denne sollyse dag, hvor Christianshavn virkede helt idyllisk med kanalerne og volden.

Men det kiksede, fordi jeg fik besked om fredagen om at turen skulle foregå den første tirsdag, der blev ikke tid til at træffe aftale med slumbeboere i noget distrikt.

Slumgruppen havde en særlig chance for at lære noget om boligproblemer, og det havde de andre børn forresten også; i ugen før boligugen viste fjernsynet nemlig den engelske film "Cathy kom hjem". Den var taget ud af hverdagen i de sidste ti måneder, ganske vist i England, hvor boligproblemerne er endnu større end her. Det var en fremragende og rystende film om boligproblemet's altoverskyggende betydning i dagens velfærdssamfund. Jeg synes man skulle have gjort noget for at give, i hvert fald de store børn, lejlighed til at se filmen; have givet dem en opfordring til forældrene med hjem og have givet dem fri den første time næste dag.

Boligugen var en glimrende ide, og jeg ved godt at

det må koste et meget stort arbejde at tilrettelægge det effektivt, men det var alligevel ærgerligt, at der ikke blev gjort mere ud af tilrettelæggelsen. Jeg synes, at man skulle have inviteret de forældre, der kunne tage del i ugen, til et møde f.ex. 3 uger før og have instrueret dem grundigt, så de virkelig kunne forberede sig på den opgave, de skulle påtage sig.

Min datter havde køkkenet som emne sammen med to andre børn. De havde delt opgaven således, at én beskæftigede sig med køkkener i gamle dage, én med nutidskøkkenet og én med fremtidskøkkenet. Det sidste tog min datter sig af - og jeg undrede mig lidt. Jørn Ove siger nemlig, at hun har en tendens til at flygte ind i fabel- og drømmeverdenen for at undgå at beskæftige sig med facts og realiteter. Nu fik hun chancen for at fabulere i stedet for at forske. Jeg mener, at der i det hele taget var noget forkert i, at en lille gruppe på 3 havde mulighed for at sondre emnet ud i 3 specielle områder i stedet for at arbejde sammen som gruppe om emnet. De ville have fået langt mere ud af i fællesskab at foretage en konkret undersøgelse af bestemte køkkener, som de kunne finde dem i dag i forskellige hjem. De kunne måske have nået at undre sig over, at arkitekter i dag øjensynlig ikke ved, hvad man skal foretage sig i et køkken, at der øjensynlig ikke finder et samarbejde sted mel-

lem dem der arbejder i et køkken, og dem der udarbejder et køkken.

Jeg ved ikke, hvor meget min datter har lært af at forestille sig et samfund, hvor man trykker på en knap, og vips er jordbærtarten eller julegåsenservert, lige til at guffe i sig. Jeg tror, at hun havde lært mere af at se, hvordan man i et helt moderne socialt byggeri her i kommunen har fundet på at placere spisebordet bagest i køkkenets mørkeste krog længst muligt fra vinduerne, hvordan man har placeret aftrækskanalen over vasken i stedet for over komfuret, og hvordan det ikke lader sig gøre at åbne køleskabet uden at flytte en af spisebordsstolene væk.

Måske kunne en lille effektiv tremandsgruppe fra vores skole have lært lidt om husmoderens arbejdsvilkår og have været i stand til at give gode råd til vores arkitekter.

Men det var et påskønnelsesværdigt initiativ fra skolens side at prøve at bruge en uge til et konkret og centralt samfundsspørgsmål, jeg håber, at man vil gøre det en anden gang og lære lidt af erfaringerne fra denne gang.

Marianne Krarup

Min lille flok ser på nye møbler.

Kl. 8 om morgenen indfandt jeg mig på skolen for at hente min lille flok, som skulle se på møbler rundt i København.

Efter nogen diskussion fandt vi frem til, hvem der skulle med og hvem der ikke skulle. Repræsentant for bladet ville vi på det bestemteste ikke høre tale om. Nå vi steg til vogns efter at være blevet enige om, hvem der skulle sidde foran og hvem bag. Vi kørte først stille og roligt, men da vi kom på motorvejen, måtte vi jo se, hvad vognen kunne trække, efter at drengene længe havde hånet mig og min vogn, speedede vi op, men da vi overhalede den første, var både jeg og min vogn accepteret.

Da vi kom til første forretning, hvor to rengøringsdamer gik rundt og nussede og så skævt til vores ikke helt pletfri påklædning, navnlig skoene, gik vi rundt og kiggede. Nogen tegnede, andre stillede fornuftige spørgsmål. En meget prangende, overpolstret sofa med store blomster, var der gudskelov ingen, der faldt for. Næ ! Interessen var mest for træmøbler og mere praktiske ting. Vi fik mange brochurer af en venlig ung ekspedient, som dukkede op noget senere og svarede på vores spørgsmål om

designere og den slags. Vi kørte videre til næste mål, Centrum.

Ja, som sagt lykken er at finde en parkeringsplads når man skal bruge den. Og en pølsevogn, når man er sulten; og det var min lille flok. Derefter gik vi op ad Strøget til vores næste mål. Hvad ser vi da vi kommer ind: En rullende trappe, ja det må vi igennem. Vi styrer som hypnotiserede mod den, op og ned og den modsatte vej. Men vi må til vores egentlige mål: Møblerne. Vi går fra rum til rum og får forhåbentlig stof til arbejdet på skolen. Vi spørger på møbler, men der er ingen brochurer på de ting, vi er interesseret i. Vi går videre, men nogen mangler. De små studerende var blevet trætte og syntes, det var meget mere morsomt at lege gemme rundt i de lange gardiner, som hængte tæt sammen i stofafdelingen, men jeg håber dog, de alligevel fik indtryk af de mange dejlige farver. Vor tur var ved at være slut, og vi lænede os behageligt i sæderne i bilen hjem og døsede.

Visse Listoft

Vi har en lille sort kattekilling tilovers -
hvis nogen er interesseret, så ring til Bar-
bara 217280.

Der søges en lærer eller forælder til at passe
på en fritids-club.

HENVENDELSE: Jacob Gammelgård, sekretær
Bøgebakken 5, tlf. 212293

Michael Listoft, formand
Sdr. Strandvej 74, tlf. 215002

Sten Kjærsgård, trykker
Baggesønsvej 8, tlf. 212844

Jørn Ove efterlyser tegnelamper af enhver slags

Emneuge

Hovedindtrykket, efter en uformel sludder med nogle børn (alle klasserepræsentanter) om emneugen, var, at det havde været spændende at prøve en helt ny arbejdsform.

Ikke mindst besøgene på virksomheder, institutioner, museer og slum havde fanget deres interesse. Man havde haft mange forskelligartede indtryk og oplevelser, som man så hjemme i grupperne skulle forsøge at bearbejde og give synlige udtryk. Og hvor der blev arbejdet ! fra kælder til kvist blev der lavet plancher, arbejdsmapper og tegninger, ja sågar hele køkkener og stuer, hvor man arbejdede, kogte og bagte af hjertens lyst. Vi blev alle børn, lærere og forældre holdt underrettet om slagets gang i de forskellige grupper gennem en daglig avis, dygtigt redigeret og skrevet af en gruppe børn.

Stort set syntes børnene, det havde været en vellykket uge, (selv om mange af de større godt kunne have brugt dobbelt så megen tid). Nogle sagde dog ganske enkelt - møgkedeligt ! ! Dyr - blev af mange foreslået som evt. nyt emne.

Karen Christensen

Referat af aktiv-foredraget, på Lundegade skole.

Vi var over 50 mennesker deraf flest pædagoger, men også mange andre forældre og interesserede. Desværre var vi kun 2 forældre fra Den lille Skole, og det var simpelthen for dårligt !! Hvor blev I af? Var det for sent, I fik besked, eller hvad var grunden? Tit gælder det "at hvor der er en vilje, er der også en vej".

Vi startede med at lægge os på gulvet og bevæge arme og ben i luften til musik.

Derefter lavede vi en stor improvisation, hvor halvdelen skiftevis var skoger og præster.

Vi legede sæbebobler - nogle pustede, andre var bobler.

Vi legede maskiner, det foregik i grupper, nogle dannede støvsuger, flyvemaskine, saftpresser, røre-maskine, kodhakkemaskine, dampmaskine og mange flere.

Vi lavede lydbilleder i grupper, d.v.s. ingen bevægelser kun lyde f.eks. på en banegård, på en restauration, på en færgе. Lydene blev frembragt ved hjælp af alt muligt - dåser med ærter, papir, papkasser, børster, fløjter, vaskebrædt o.s.v..

Vi stillede i rækker 2 og 2 ved siden af hinanden

med ca. 10 i hver række. De, der stod bagest, sagde en sætning, derefter mimerede de næste den. Og sådan gik det fra par til par. Da mimen nåede til de forreste, var den som regel forandret så meget undervejs, at de bageste ikke kunne kende den igen.

Vi var skiftevis sne - og en der byggede af sne.

Vi delte os i grupper, hvor en i hver gruppe hentede en ting, som hele gruppen improviserede over f.eks. en soldaterhjelme, en paryk, håndvægte og meget andet. Det var utroligt, så megen fantasi blev udfoldet.

Efter frokost så vi en kortfilm "Signalet" med Ingolf David. Den handlede ganske kort om en mand i en karré, hans ensomhed, hans trang til kontakt med andre mennesker og hans magtesløshed. - Derefter fik vi maling, ugeblade, papir, farver, sakse, og alle gik i gang enten alene eller i grupper med at give udtryk for det indtryk, de havde fået. Det blev til digte, historier, sætninger, malerier og collager.

Derefter så vi lysbilleder, som Bo og Søren selv havde lavet og til slut blev der stillet spørgsmål.

Det var en dejlig dag, og hele tiden hørte man røster, der sagde: "Nej, hvor er det sjovt!" "Th, hvor jeg morer mig!" "Synes I ikke det er mægtigt godt?" Og det var vist netop, hvad vi alle følte. Der s

te noget, der blev sat noget i gang i os, og det var herligt, vi kunne ligeså godt som børnene, en dejlig følelse! Hvor var det synd, I ikke var der, I gik glip af meget.

Association: Der er en ting, vi må vide, det kan ikke nytte noget, at vi sender vore børn i Den lille Skole og så tror "den hellige grav er vel forvaret", for det er den ikke. Vi må selv være aktivt med. Det er vores skole, det er vores ansvar. Mon vi ikke kunne lave et aktiv-foredrag, hvor vore dygtige lærere hjalp os med at opleve, hvad P-fag egentlig er ! Og kom så med allesammen, det må da være i jeres egen interesse.

Birte Silset

.....

Jeg henvender mig til jer og jeres forældrekræds, da jeg mener, at netop I må være interesserede i de tanker og planer vi har om at skabe et børnevenligt, ja i det hele taget menneskevenligt miljø. Det eneste vi mangler er nogle familier, der vil være med til at realisere noget sådant. En af os vil også meget gerne komme en aften og fortælle lidt nærmere om det, hvis det kunne være af interesse.

Else Camilla With

Hvem vil bo i et børnevenligt miljø?

For et års tid siden rejste Bodil Gråe i en kronik, "Børn skal have hundrede forældre", den beskyldning mod de almindelige boligområder her i landet, at de var børnefjendske. Børn lever jo ikke alene i hjemmet og i skolen, men en stor del af tiden rundt om i det kvarter, hvor de bor, og her er der i reglen fuldt af naboer, der hverken tåler støj eller omkringfarende fodbolde, stadsgartnere der ikke tillader, at græsset betrædes eller træerne beklattes o.s.v. - kort sagt, et samfund der ikke bryder sig om at børn eksisterer. Bodil Gråe spurgte til sidst, om nogen kunne tænke sig at være med til at skabe et boligmiljø, hvor man tolererede hinandens børn, - ja sågar efter evne var rare imod dem, som titlen antydede.

Forskellige interesserede ranglede sammen, snakkede om sagen og fandt ud af, at sådan en boligbebyggelse kunne indebære mange praktiske fordele - foruden naturligvis det grundlæggende at give børnene "hundrede forældre". Alle familiers stadig tilbagevendende problem, børnepasning under sygdom og bortrejse, burde kunne klares uden at børnene led under det, hvis naboer kunne støtte hinanden gensidigt i den slags situationer, og børnene følte sig tilpas hjemme hos hinanden. Det skulle nok kunne blive tilfældet uden at man af den grund hver ene-

ste dag skulle invitere alle omegnens unger indenfor.

Hvis det bliver ordentligt planlagt, må der også ved at bygge samlet kunne opnås besparelser i forhold til almindeligt byggeri. Vi forestiller os, at disse besparelser skulle anvendes til nogle fælles anlæg, altså at give bebyggelsen højere kvalitet end almindelige boligområder: Børnehave, fælles hobby- og værkstedslokaler, vaskecentral, eller hvad man nu kan blive enige om. Et rodeareal for børn og voksne må der også til. Husene selv forestiller vi os så fleksible i størrelse som overhovedet muligt, og med hver sin private gårdhave. Længere er det ikke vores mening at gå med det kollektive.

Vi er nu kommet så langt, at vi gerne vil stifte en byggeforening og finde en passende grund i Københavns nærhed. Vi vil gerne i kontakt med flere, der er interesserede og har økonomisk mulighed for at deltage - og "vi" er:

Emil Bundesen, Kuhlaugsgade 26, 2100 Ø, 29 52 09

Else With og Jørgen Schou, Kuhlaugsgade 26, 2100 Ø,
29 54 78

Kirsten og Svend Sølvsten Sørensen, Asmussens alle
2, 1808 V, 21 08 29

Gerd og Svend Illeris, Hvidovrevej 61 B, 2650 Hvid-
ovre, 75 22 49.

"Sludder ! ! KAIN var agerdyrker og ABEL var fårehyrde. Hvordan kunne så Kain ofre kvæg og Abel af jordens frugter? Du får s'gu prygl, når du læser sådan hen i vejret. Satans tos også !"

Fritz Jürgensen

Den mest naturlige bevægelse at foretage, når ens pige i første klasse kommer hjem og fortæller, at hun har fået berettet en historie fra bibelen, er at række ud efter den blå betænkning, som efter lærerens udsagn vel må være retningsgivende også i dette anliggende.

Man læser, at undervisningen i første til femte skoleår blandt andre fag også skal omfatte kristendomsundervisning.

Ja vel.

Videre skriver betænkningens fædre (som under arbejdet dels har fået sagkyndig bistand fra Religionslærerforeningen, Kristelig Lærerforening, Gymnasieskolernes Religionslærerforening og Bispespeudvalget vedrørende konfirmationsforberedelsen, dels har modtaget henvendelser fra Kirkeligt Forbund af 1933, Kristelig forening for unge mænd, Kristelig forening for unge kvinder medsamst Kirkelig forening for Indre Mission i Danmark) at undervisningen "har til formål gennem en levende og interessevækkende arbejde med stoffet at ud-

vikle børnenes religiøse anlæg og deres sans for etiske og kristelige værdier ved efterhånden at give dem et sikkert og for deres alderstrin afpasset kendskab til den kristne lære, som den fremtræder i evangelierne."

Det STÅR der.

Man kommer i tvivl. Man ser på rygtitlen. Har man fejlagtigt grebet en bog med nogle N.F.S.Grundtvigske betroelser forfattet i et memmeskefjendsk øjeblik?

Nej, dette er en vejledning, gældende i nittenhundrede og tresserne, gældende i en tid, hvor det for længst er erkendt, at man ikke på udsagn i bibelen kan fundere en relevant, nutidig og sammenhængende etik (selv om en håndfuld teologer stadig kan producere mondæn, intellektuel debatliteratur på denne håbløse præmis), - i en tid, hvor de kristelige våbenvelsignelser næsten må industrialiseres for at holde trit med det enorme behov for ødelæggelsesmidler.

Efter en prøvetid på 2000 år må man sige, at virkningerne af evangeliernes påståede kraft efterlader én aldeles uimponeret.

Modsetningsvis vil nogle hævde, at klodens miserabile tilstand har sin rod i for lidt kristelig orientering.

Hvad mener forældrene i den lille skole? - i en

tid, hvor man med stor energi diskuterer den mest hensigtsmæssige anvendelse af hvert skoleminut !

Peter Mogensen

.....

Fastelavnsfesten d. 9.3.

Som fastelavnskat har man jo efterhånden overværet en hel del fester i genren, men denne var nu alle tiders. Hvilken stemning ! Hvilken kostumepragt ! Hvilken energi ! Og hvilken organisation !

Hvor herligt at komme ud for fastelavnstønder, hele to endda, der ikke revnede ved første gok, fastelavnsboller minus rosiner og sukakødder og anden djævelskab men med KULØRTE SULKERKUGLER på, præcis som alle rigtige fastelavnskatte bedst kan li' dem. Og så den nye dans - ganske vist har jeg ikke kunnet fange ret mange mus siden på grund af heksekud, men den var skæg mens den varede, og vi gamle katte kunne jo holde os lidt tilbage, eller måske tage os sammen til at gå til gymnastik hos Ulla, så det ikke knagede så højt, når vi gik ned i knæ.

Så spillede lærerne komedie for os ; sidst jeg var i teateret var jeg inviteret af min fætter, teaterkatten. Til skolescene. Så jeg blev helt glad over

at det ikke er nødvendigt at gyse højt og tænderklaprende, det troede jeg ellers. Alle var stille som mus (undskyld den dårlige vittighed, de mus jeg har kendt pib nu temmelig højt) , på den skole et usvigeligt tegn på at alt er i orden, og at stykket er o.k.. I min familie har vi en svaghed for forfulgte prinsesser, så det var i hvert fald lige noget for os. Mad for Mons, om man så må sige. Glade og trætte vaklede vi hjem, men undervejs kunne vi ikke lade være at spørge hinanden: Hvad ville den skumle markise af Snerlehøj med det blå blod rullende gennem årene og de kleptomane tilbøjeligheder egentlig med et billede af L.B.J.?? Det var en super fest; skulle jeg ellers hilse og sige fra alle killingerne.

FASTELAVNSKATTEN

Fastelavnsfesten

Ib begyndte med at fortælle os hvad for en tonde vi skulle stå ved før vi begyndte at slå katten af tonden. Det gik hurtigt for de store at få tonden ned men det gik ikke så hurtigt for de små. Da vi var færdige fik vi boller og spfelsiner og da vi var færdige med at spise appolsinerne og bollerne skulle vi ud og danse la po stella og da vi var færdige med at danse var der nogle fra 4 klas-

se der gerne ville spille for os. Til sidst spillede lærerne et stykke for os allesammen. Stykket var delt i to akter først var det et eventyr om en prinsesse der skulle giftes. Hun gråd fordi hun først ikke måtte få ham hun bedst kunne lide. Så kom der en direktør fra Amsterdam for at se på dem, for at drille instruktøren spillede de stykket helt anderledes så var de nærmest almindelige mennesker. Jeg syntes at det var sjovt. Der var mange børn og voksne der havde flotte dragter på.

Lasse

.....

Korrektion

Efter udsendelsen af referatet fra fællesmødet i Helsingør den 21. januar har Adrian Bentzon, der var vidne i musikhøringen, bedt om følgende korrektion til referatet:

På spørgsmålet: "Hvad gør man med de børn, som er passive overfor musikken" er refereret ---at det var et mindretal af børnene, der blev på musikværkstedet, hvorimod en masse vandrede ind og ud; det fremhævedes, at det jo var interessen, der var det grundlæggende element."

Adrian kommenterer hertil: Det er nok for stærkt

at bruge udtrykkene: "mindretal" og "blev", hvad jeg mente var, at det er en mindre kreds af børnene, der lægger hele deres interesse i musikken, således at de på en eller anden måde bliver udøvende.

At "en masse vandrer ud og ind" giver indtryk af at børnene ikke engageres. Meningen er, at mange børn beskæftiger sig med musik i nogle år, eller at de først får interesse for musik, når de er 13 - 14 år og så spiller til de går ud.

At "interessen er det grundlæggende element" giver et indtryk af, at vi er ligeglade med at de spiller, bare de er interesserede. Interessen er kun udgangspunktet for undervisningen.

Videre i referatet hedder det: "Decideret musikundervisning finder ikke sted".

Adrians kommentar: Det passer ikke. Jeg foretager mig jo overhovedet ikke andet.

På spørgsmålet om hvorvidt musikundervisningen burde være obligatorisk er i Adrians svar refereret bl.a.: "Eleverne sorteres på en måde straks, da frivilligheden er meget vigtig."

Adrian finder udtrykket "sorteres" uheldigt valgt, - hvordan kan man "sortere" efter folks eget ønske?

Endelig står Adrian helt uforstående overfor referatets påstand om "den ringe tilslutning i musikværkstedet."

Referat af klassemøde i børnehaveklassen d.22.2.

Mødeprocenten var ret god. Lene fortalte om ungerne. Hvor meget der er sket med dem siden skoleårets begyndelse. Hvordan dagene går. Og om det meget væsentlige, der hedder "snakketimen", hvor ungerne får snakket om de ting, der rumler i hovedet på dem. De lærer at snakke en ad gangen og lytte til hvad andre har at fremføre, osse selv om det man selv sidder og er ved at brænde inde med forekommer meget vigtigere.

Lene fortalte om fællestimerne, som bø-klassen har sammen med 1.,2.. og 3.klasse. Hvor klasserne skiftes til at "spille stykke" for hinanden. Bø- klassen har bl.a. spillet en indholdsrig "bustur" og været "dyr i Zoo".

Atter blev vi mindet om at børnene på skolen skal ha en gymnastikpose med: bluse, bukser, der dækker knæene og sko.

Vi horte om emneugen: Bo 68 og så alle de huse ungerne har lavet, horte om deres besøg i forskellige slags boliger.

Det blev igen slået fast, hvor vigtig den nære kontakt mellem lærere og forældre er. Vi kan ikke nøjes med de beretninger, børnene kommer hjem med, som naturligvis er "farvet" af deres personlige

følelser. Og mange børn siger jo ikke en lyd om hvordan dagen er gået. Så kom og se, hvordan der arbejdes og/eller kom til klassemoderne og hør om det.

Eva Josephsen

P.S. Hvorfor er det lettere at lokke forældre til klassemoder end til store forældremøder og fester? Vi interesserer os vel for mere end vore egne børn. Bli'r forældrebladet ikke læst straks, det kommer ind ad døren, så løb skolekalenderen igennem og se, hvad der er af møder.

.....

Forældremøde i 1. klasse

Torsdag den 8. februar kl. 20 startede et særdeles velbesøgt forældremøde. Kirsten havde bedt om hjælp til at afkorte stole og borde i klassen. Skruetrækere - save - bor var flittigt i brug, og på en timestid var alt klaret. Vi kunne da gå over til forhandlingerne.

Kirsten fortalte om den videre fremgang i danskundervisningen og viste materiale. Vi fik oplysninger om emneugen og blev enige om, at et besøg på Frilandsmuseet ville være et godt supplement. Herom i et kommende nummer.

Derefter fortalte Grethe om engelsktimerne. Det lader til, at diverse dukker og bamser har stort udbytte af timerne. De referater, vi hører hjemme, viser, at det er en vældig god ide Grethe har fået ved at involvere dukker og bamser i undervisningen.

Et ikke planlagt emne blev religionsundervisningen og dens berettigelse i 1. klasse. Vi blev hurtigt enige om, at diskussionen ville kunne trække i langdrag - emnet blev derefter henlagt til et senere møde.

Det er glædeligt at se den store forældreinteresse der er i denne klasse, dette giver nogle gode og udbytterige forældremøder.

Sonja

.....

Forældremøde i 5. klasse d. 20.marts 1968.

Mødeprocenten var god - vi beklager overfor nogle af forældrene, at mødet var lagt på en onsdag - det skal ikke gentage sig.

Jørn Ove indledte med nogle praktiske oplysninger - bl.a. at børnene ønskede deres klasselokale malet - det er alt for trist, synes de. Ligeledes

vil de gerne benytte lokalet om eftermiddagen til fritidsklub, når det alligevel står tomt. -Spørgsmålet er blot, om en voksen har tid og lyst til at se efter bornene i den tid.

Lejrskolen i år - evt. en cykeltur m. telt - blev livlig diskuteret. Flere forældre var bange for de stærkt trafikerede landeveje, men kunne acceptere ideen, hvis man holdt sig til de mere rolige biveje.

Jørn Ove efterlyste forskellige rekvisitter - gamle tegnelamper, foto- og smalfilmsapparater samt båndoptagere - hvis nogen skulle være så velforsynet??

Forskellige spørgsmål fra forældrene - indsamlet nogle dage før mødet - blev gennemgået. Især spørgsmålene om klikedannelser blandt bornene, og om hvor meget orden man kan forlange af dem - fremkaldte stor diskussion. Senere, da Jørn Ove gennemgik Boligugen, blev spørgsmålet om orden taget op igen. Jørn Ove synes, at bornene burde hjælpe mere til med oprydning efter et sådant arrangement - ikke blot gå hjem og lade lærerne stå med det hele. Flere forældre mente dog, at bornene i dette tilfælde ikke var blevet ordentlig orienteret om oprydningen - troede måske at tingene skulle blive stående til efter vinterferien.

Derefter fortalte Jørn Ove om, hvordan bornene ar-

Kjædede sammen i grupper i dansk og o-fag. (Zoologi, geografi og historie). Vi fik forevist et Zooleksikon, som børnene havde lavet, og hørte en, hvordan de selv indhentede brochurer og andre materialer ved de forskellige landes ambassader til hjælp til geografi-opgaverne. Børnene havde holdt foredrag og besvaret spørgsmål fra de andre grupper.

Jørn Ove havde i februar arrangeret et 2-dages besøg for 5.kl. på 4 kommuneskoler i byen. -Bagefter talte han med børnene om det - alle var enige om, at de var blevet godt modtaget og at de gerne ville have været der nogle flere dage, men at de så absolut foretrak deres egen skole. Vore børn var meget imponeret over, hvor dygtige kommuneskolens børn var til at skrive - der ligger det lidt tungt for vore - men på mange andre områder kunne de sagtens være med.

Nogle elever fra Ronnebøalleens skole har været på genbesøg.

R. Abildgård-Jensen

NB. Efter julen har Vibeke Engelmann afløst Odga Kiolland-Brandt som forældrerepræsentant. R.Abildgård-Jensen fortsætter til sommer.
Kirsten Wagel har afløst Runa Bryndorf som suppleant.

Skoleleder:

Ib Kvolsbjærg, Hauchsvej 13

214952

Lærerne:

Agnes Brammer, Olriksvej 5 E

Kirsten Bjørnild, Skindersøvej 4, Apperup, Ålsg. (207) 693

Ulla Christiansen, Højgården, Bøgebakken 32 212691

Gerda Eggli, Århusvej 36 212232

Barbara Fischer-Hansen, Kingosvej 97 217280

Lene Friis, Snerlevej 24, lej 1.25 216781

Alice Larsen, Torpenvangen 44, Humløbæk 190487

Grethe Dam Pedersen, Nordre Strandvej 67 214808

Jørn Ove Petersen, Gl. Hellebækvej 51 I 212160

Hanne Schachtschabel, Blichersvej 93 214593

Jørgen Wedege, Snerlevej 54

Styrelsen:

Formand: Liise Iversen, Sdr. Strandvej 36 211898

Næstformand: Ole Krarup, Hellebækvej 221C, Kvist. (238) 216

Jørgen Gammelgård, Rønneborg, Bøgebakken 5 212293

Ole Josephsen, Rønnebær Alle 16 214697

Karin Kjærsgård, Baggenssvej 8 212844

Bent Kromann, Rønnebær Alle 42 216821

Jørgen Petersen, Elmebakken 5, Snekkersten 215209

Forældrerådet:

Bø.kl. Ib Steiness, Ved Bækken 12, Espergårde 232413

Eva Josephsen, Rønnebær Alle 16 214697

1. kl. Bent Jensen, Skovbrynet, Esrumvej 212964

Sonja Munch Nielsen, Gurte, Kvistgård (238) 221

2. kl. Jørgen Larsen, Skjoldsvej 28 212291

Jens Hermann, Dalvenget 10 214844

3. kl. Erik Nørholm, Solkrogen 1, Rungsted K. 864005

Inger Hahnemann, Flynderborgvej 7 215808

4. kl. Grethe Møller, Nationernes Alle 9 211624

Hanne Ringsted, Strandvejen 242, Snekk. 215505

5. kl. Randi Abildgård-Jensen, Vardevej 13 210228

Vibeke Engelmann, Nationernes Alle 11 212275

6. kl. Annette Kjædegård, Carl Plougsvej 17 210961

Redaktionen:

Karen Christensen, Kongedammen 22

Lene Friis, Snerlevej 24, lej 1. 25 216781

Mary Gammelgård, Rønneborg, Bøgebakken 5 212293

Grethe Møller, Nationernes Alle 9 211624

Skolekalender:

Onsdag d. 10. - tirsdag d. 16 april (begge dage
incl.): påskeferie

Onsdag d. 1. maj: skolefridag

Fredag d. 10. maj og lørdag d. 11. maj: bededags-
ferie

Torsdag d. 23. maj: Kristi Himmelfartsdag

Lørdag d. 1. - tirsdag d. 4. juni (begge dage
incl.): pinseferie

Onsdag d. 5. juni: Grundlovsdag

Mandag d. 24. juni til lørdag d. 10. aug. (begge
dage incl.): Sommerferie

Skolens kontortid:

Hver dag fra kl. 12 - 13.

Helsingør lille Skole

Fredericiavej 1

Helsingør

Giro nr. 122606

Telf. 210203

Kokkentelf. 216421